

56 juli 2014

på Ljungen

Pris 25 kr

20
1994-2014
-års jubileum

Glasnegativ är fulla av detaljer

KULTURFÖRENINGEN
Calluna
DÅ OCH NU PÅ LJUNGEN

Calluna fyller 20 år!

Kulturföreningen Calluna firar i år 20-årsjubileum. Calluna började alltså sin verksamhet 1994 med samma inriktning som föreningen ännu har; att väcka intresse för och sprida kunskap om Ljungens kulturhistoria, främst ur vanligt folks perspektiv. Och då talar vi om Ljungen i vid bemärkelse, med orterna St. Hammar, Kämpinge, Höllviken, Ljunghusen och Skanör-Falsterbo. Som ni säkert vet tog vi därför också kulturföreningens namn efter den vanliga ljungens namn på latin, Calluna vulgaris, och satte en ljungkvist i vår logga.

Och nog har vi rätt att skryta lite med var Calluna uppnått

under de två årtiondena? Från föreningens första tid till i år har medlemsantalet bara stigit och kan komma att överstiga 700 under jubileumsåret. Vi ger ut tidningen på Ljungen, vars nummer 56 ni nu håller i handen, och som nya medlemmar och andra intresserade kan köpa samlingsutgåvor av. Föreningen har också genom åren gett ut inte mindre än sexton böcker och småskrifter, varav många blivit mycket efterfrågade. Calluna har också verkat för sitt syfte genom att arrangera foto-utställningar, hålla föredrag och närvara vid olika event på Näset. Vi har också varje år delat ut en Kulturpenning och senare också

ett Kulturstipendium till dem som på olika sätt främjat kultur av alla de slag på Näset. Det har varit en stimulerande att inventera förtjänstfulla kandidater och fler än de belönade hade kunnat komma i fråga.

Det är i kontakterna med er medlemmar och med andra med intresse för Ljungen som Calluna blommar. Kulturföreningen och fått mycken kunskap om gamla tider genom era hågkomster och fotografier. Vi ser som en viktig uppgift att bevara vår bildskatt för framtiden och göra den tillgänglig. Kulturhistoria är också framtid!

Ingemar H. Johansson

Ovan: Startargänget Christian, Ingemar, Marianne och Britt-Marie.

Ovan till höger: Vår första Kulturpenning delade vi ut 1995 till Stora Hammars mölleförening.

Till höger: Bodknoddarna lanserade boken om affärerna på Ljungen »Från sillabör till snabbköp«. 2003.

Ny bok ger gamla butiker nytt liv

Anmälan till Jubileumsfesten se sidan 16

Till vänster: i samband med Margaretagarna 2003 signerar Anders Carlsten sin bok »Historier från Skanör« 2003 vid Rådhusorget i Skanör.

Nedan till vänster: Utställningen »Tåget har gått« 2004 visades både på Magasinet i Falsterbo och på Tekniska museet i Malmö. Längst ner till vänster: stinsen Stig Mårtensson.

Nedan: Kämpinge gymnastikförening fick Callunas Kulturpenning 2004.

Längst ner: Hembygdsillet Skanör-Falsterbo fick Callunas Kulturpenning 2004.

Calluna fyller 20 år! fortsättning från sidan 13

Till höger och nedan: En av våra största utställningar gjorde vi för att celebrera Falsterbohus 100 år. Vid invigningen kom många besökare i kläder från tiden. Mycket högtidligt med bland annat Kronprinsens husarer.

Nederst och till höger: Med utställningen »Fångade ögonblick« gjorde vi ett försök att visa hur en fotoateljé kunde se ut. Även denna en mycket lyckad utställning på Magasinet i Falsterbo 2011.

KULTURFESTENS
Calluna
presenterar stolt utställningen
Fångade ögonblick
-en fotografisk skildring över livet och invånarna på näset från första hälften av 1900-talet.

Galleri Magasinet
Falsterbo (vid konsthallen)
26 juni - 6 juli
Öppet alla dagar 11-16
Gratis entré
medlemsavgift Falsterbo museum

Ta gärna med egna bilder och album med historier, som vi i Calluna skannar och lätt användbara till att informera om det "gamla" näset!
Skänkning kommer att ske invigningsdagen den 26 juni mellan kl 11-16.
-Vi skannar och sparar ner era ögonblicks bilder på CD till er helt kostnadsfritt.
(Många bilder sker efter överenskommelse). Värmt välkomna!

Till vänster: Föredrag om butikerna i Skanör och Falsterbo, intresset var som synes mycket stort.

Mitten: Vi har också tillsammans med Vellinge fotoklubb aktivt deltagit i projektet »Kultur i vården«. Vi samlar bilder på olika teman i häften som användas i äldreboenden. Det är ett försök att vid demens få äldre att minnas och aktivera sig i samtal med andra boende och personal. I bild: Sigvard Tyge, Vellinge fotoklubb och Therése Christensson, Höllvikens bibliotek.

Nedan till vänster: Utställningen »Havets dag« vid Falsterbokanalens 2010. Våra tema var Ljungsäter och hästspårvagnen i Ljunghusen

Nedan: Vid biblioteket i Skanörs återinvigning 2012. Vår gåva var en akvarell över gamla gårdar i Falsterbo.

Två gamla glasnegativ

Berndt Johnsson

Här ovan ser vi ett fotografi från Ljunghusens station taget av Berndt Johnsson omkring 1911-12.

Berndt Johnsson (1877-1943) var anställd på Karl Ekbergs pappersfirma vid Södra Förstadsgatan i Malmö. Han lärde sig fotografera på egen hand och cyklade runt i Skåne och tog foto till vykortsmotiv.

I mars 1911 övertog han pappersfirman och ändrade namnet till Berndt Johnsson. Semesterresor med hela familjen ägnades fortfarande åt fotografering, fast nu med bil.

Produktionen blev också stor och varierad. Fotograferingen skötte han själv, men tillverkningen av korten gjordes hos Almquist & Cöster i Helsingborg.

Genom åren blev det många tusen motiv som under vintern blev vykort och såldes

både till kiosker och tobaks- och speceriaffärer runt om i Skåne.

Fram till och med 30-talet togs alla bilder med en stor resekamera av trä. Till den hade han glasnegativ i format ca 13x18 cm. Det var alltså stora negativ och de hade en fantastisk skärpa.

Vykort

Vykorten trycktes fram till slutet av första världskriget i så kallat »ljustryck«. Det innebar ett ganska fint tryck utan rasterpunkter – de punkter i olika storlekar som du kan se med förstoringsglas i tidnings- och boktryck. Men hur fint trycket än var, så kunde det inte återge alla detaljer i det ursprungliga glasnegativet.

Efter första världskriget övergick vykortsindustrin till att fotokopiera korten. Till att börja med blev det mycket fina och detaljerade bilder, men fram under 40-talet minskades man silverhalten i fotopapperet och skärpan blev sämre.

Samtidigt slutade man med glasnegativ och gick över till film. Fast fortfarande i tämligen stort, så kallat mellanformat om 6x7 cm.

Original kontra vykort

Jämför bilden ovan med reproduktionen av det färdiga vykortet nere till höger. Inte går det på vykortet att se att mannen på vägen sitter på en kärra dragen av en hund och inte heller lägger man märke till att det är en slaktarbod till höger. Det ser mera ut som en bortkommen badhytt.

Slaktare Jonatan Lundberg från Malmö står mitt i bild och hans fru i vitt till höger. De sålde kött och charkuterier ett par dar i veckan under sommaren.

Förutom grabben, som stolt visar upp sin cykel, ser vi två järnvägstjänstemän, stinsen stående och en uniformsklädd man som hänger på gårdsgården.

Till vänster om slaktaren ser vi en liten vagn som tillhörde

hästspårvägen som gick från stationen, längs med Störvägen ner till villorna och stranden i Ljungskogen.

Vi kan också ana en av järnvägens godsvagnar bakom slaktarens huvud.

Handelsboden

Förutom stationen till höger, som ju fortfarande finns kvar, ser vi handelsboden till höger. Den drevs åren 1908-10 av Fritiof Bondesson som tidigare haft spece- riaffär i Vellinge. 1919 togs arrendet över av William Johansson från Skånör. Vem som var handlare just när bilden togs vet vi alltså inte (om inte någon av våra läsare sitter inne med den pusselbiten)

Affären ägdes av aktiebolaget Ljungskogens strandbad, liksom hästspårvägen och trädgårds- mästeriet på andra sidan vägen där Ljungensskolan nu ligger. Omkring 1933 byggdes en ny handelsbod i tegel och puts. Det är den som fortfarande finns kvar, men i betydligt utvidgat ut- förande. Det går faktiskt att se på

golvkaklet hur byggnaden växt.

Den nya affären var delad i två butiker. Till höger speceributi- ken och till vänster mjölk- och brödbutiken. Dessutom hade då Scan tagit över köttanteringen och satt upp en större träbod ut mot vägen.

Det fanns dessutom under några år på 60-talet en BP ben-

Två gamla glasnegativ, fortsättning från sidan 7.

sinmack ut mot stora vägen.

Den gamla handelsboden användes stod kvar fram på 70-talet. På ovanvåningen bodde biträdena i affären i många år, sedan blev det scoutstuga innan den revs.

Alternativ exponering

En fotograf tog ofta en extra exponering. När han kom hem valdes många bilder bort och de som blev kvar beskars, förstörades eller förminskades, retuscherades och kopierades till ett produktionsnegativ som skickades för kopiering i Helsingborg.

Här ovan ser vi en sådan alternativ exponering som aldrig blev vykort.

Personerna har rört sig och stinsen sitter nu på »ljugarebänken« framför handelsboden tillsammans med sin medhjälpare. Mannen har rest sig från

vagnen. Det visar sig vara handelsmannen själv. Han har den klassiska svalrocken på sig. Om han har penna bakom örat räcker inte skärpan till för att avslöja.

Slaktare Lundberg poserar i blodig rock tillsammans med sin fru utanför slaktarboden.

Till vänster ser vi nu också spåret till hästspårvagnen, även kallad »Trallan«. Hunden har dragit sin, inte så lilla, vagn fram till handelsboden. Satt handlarerna på?

Denna bild kom aldrig på vykort, men det stora glasnegativet finns kvar och kan berätta om livet vid Ljunghusens station strax före det stora kriget.

Christian Kindblad

Höllviken från luften

Fredag den 20 juni 2014 stod det en kranbil i Höllvikens centrum. Jag gick förbi och bad kranföraren ta några bilder med min egen kamera.

Ovan ser vi Coop från baksidan och biblioteksbyggnaden mitt i bild. Under ser vi villor vid Polisvägen.

Bilden till höger visar Öster-

sjövägen i nederkant. Slutligen bilden unders till höger som visar villorna vid Öresundsvägen.

Ingemar H. Johansson

Luftvärnet på Näset

Femtiotlalsbus

Var man påg i Skanör på femtiotalet fanns det rätt mycket bus att ställa till med. När småskolan var slut på eftermiddagarna kunde vi till exempel reta gåsaflocken som under förnöjt onkande vid den tiden brukade vanka upp från Bakdjupet. Det var ett spännande bus med dubbla risker. Fröken Wikander eller magister Persson kunde få syn på oss från lärarrummets fönster mot Dykerigatan. Och gässen var inte att leka med på den tiden. Flockens gåse kunde bre ut sina vingar och väsande söka nypa en i benen. Han bet hårt om han kom åt.

Ett spännande bus var också att på högsommaren, när höet var stackat på Näsets ängar, kana ner för böndernas höstackar. Det tyckte de inte om. Särskilt inte Knösabonden. Han var folkilsken,

tyckte vi, men pågasteg var raskare än gubbakliv, då som nu. Och bäst för oss var nog det.

Och så fanns det bus som var lite mer officiellt ogillade. »Farliga tilltag ...«, sa de vuxna med betoning på farliga. Som att lägga saker på järnvägens skenor. Men det gjorde vi i alla fall ibland, men med visst omdöme, vill jag nog säga. Vi la tretumsspik och kopparslantar, ettöringar och tvåöringar, på rälsen ett par betryggande hundratal meter från stationen i Skanör, åt Ljungen till. Mellan det röda godsmagasinet och den av grova stenblock byggda lastkajen, ungefär. Så väntade vi i spänning en bit in i Södra parken på tåget. Och tillplattade blev väl i alla fall spikarna.

Men det bus som de vuxna på den tiden nog ogillade mest, var när vi pågar for runt på skjutfältet i Falsterbo. »Tänk på Gunnar Teg-

nér ...« sa man, » ... han bankade på en patron med en sten när han var liten å miste ett öga!« Men om det var en patron han hittat där, eller om olyckan gått till på det sättet, det vet jag inte ens i skrivande stund.

Efterhand som stridsflyget utvecklades offensivt under första världskriget började man till försvar skjuta på flygplanen från marken. Först användes lätta fältartilleripjäser med särskilda lavetter. Men inom kort ledde vapenutvecklingen att särskilda pjäser lämpade för följeeld konstruerades. Man kan säga ett i och med det hade luftvärnet som vapenslag uppstått.

Försvarsbeslutet 1925 i vårt land medförde inte bara den betydande krympning av vår krigsmakt som beslutet i första hand

Bofors 40 mm luftvärnsautomatkanon.

kommit att förknippas med. Inom artilleriet som vapenslag sattes i enlighet med beslutet ett nytt slags förband upp. Ett luftvärnsartilleriregemente. I den härordning som kom att gälla från 1936 behölls visserligen fortfarande luftvärnet inom fältartilleriorganisationen, men nu med en mer självständig ställning. Först under beredskapstiden, år 1942 närmare bestämt, samlades luftvärnsförbanden i Sverige i ett eget truppslag: Luftvärnet.

Pågabus

I småskolan lärde jag känna en påg som hette Krister Bergström. Han var en av de yngre i fiskarfamiljen Bergström. På rasterna brukade vi och andra skolpojkar klättra upp på skolgårdens Per-Albin fort och trängas och knuffas om platsen på den grå observationshuven. Det var ett slags »herre på täppan lek« och lite bus på samma gång, men bara för oss pågar. Töserna hoppade rep eller hage och »bollade« med bollar i olika färger. Men när fröken Wikander kom ut på skolhusets trappa och klämtade i skolklockan sprang vi alla dit för nästa lektion.

Krister och jag var inte bara tillsammans under skoldagen. På eftermiddagarna hände det att vi busade efter mod och förmåga. Vi lät gässen jaga oss. Vi lät Knö-sabonden hötta med näven efter oss. Och vi köpte för ett blygsamt belopp, kanske 25 öre, »en lös Bill« i Marianneboden som vi smulade sönder och rökte i smyg på Slottskullen i den trasiga majskolvspipa som Krister och jag hittat i Hamnen. »Det smakar bättre än torkade löv ...« sa vi med vuxna tonfall till varandra. Men vi blev mera illamående av tobaken. Och det behövde vi inte tala om för

varandra.

Kungl. Skånska Luftvärnskåren, under fyra årtionden med regementsstatus, Lv 4, är det förband som mest förknippas med Falsterbonäset. Kåren hade sina rötter i Kungl. Wendes Artilleriregemente, A 3, som redan tidigt det ödesdigra året 1939 beordrades att inom den egna organisationen i Kristianstad sätta upp en luftvärnsenhet, »Lv-förband A 3«, Lv A 3. Men redan under våren samma år förlades förbandet i Malmö och i beredskap när orosmolnen hopade sig över Europa. Från oktober 1941 organiserades förbandet under Östgöta luftvärnsregemente, A 10, men fortfarande som ett detachement i Malmö, under namnet Malmö Luftvärnsdivision, A 10 M. Och när luftvärnet blev ett eget truppslag 1942, fick det nu fristående förbandet namnet Kungl. Skånska Luftvärnskåren, Lv 4¹.

Skjutfältsbus

Den våren Krister och jag gick i andra klass i slutet av femtiotalet cyklade vi ett par gånger till Falsterbo och skjutfältet. Det skulle vara dagarna efter det att »L-v-fyra«, som näsetborna sa, haft sina vårövningar på området. Övningsarnas höjdpunkter var när de värnpliktiga fick skjuta efter bogserade luftmål med skarp ammunition.

¹ Och för fullständighetens skull: först år 1962 blev lv-kåren regemente i samband med att eldrörsluftvärnet kompletterades med luftvärnsrobotar. År 1982 flyttades regementet till Ystad och blev kär på nytt. Och 1997 var förbandets saga all; det lades ner. Det Skånska Luftvärnsförbandet hade då verkat mellan två perioder av regementsindragningar och bidragit till vår beredskap och neutralitetsvakt under andra världskriget i en utsatt del av landet när det gällde överflygningar av främmande stridsflyg. Tankeväckande.

När luftvärnet hade grupperat för övningsskjutningar märktes det på hela Näset. Det lilla målflygplanet drog i en lång vajer det röda luftmålet, »korven«, efter sig. Planet hade flera rundor som det brukade flyga gång på gång. En av dem gick först norrut längs stranden, så i en båge över Knösen och till sist, lite väster om bebyggelsen i Skanör, rakt tillbaka mot skjutfältet. Vi småpågar spanade efter planet och korven. Och lyssnade efter salvorna från Falsterbohållet, en tre, fyra skott i snabb följd: ... dunk, dunk, dunk, ... dunk, dunk, dunk, dunk, dunk.

När Krister och jag kom fram till skjutfältet satte vi våra cyklar lite i skymundan mot en stolpe med en gulsvart skylt som sa både det ena och det andra om Militärt övningsområde. Så här i efterhand tror jag nog att vi hade rätt vistas på skjutfältet när det inte var avlyst men då trodde vi det var förbjudet och tyckte det var spännande. Vi smög först runt och spanade efter soldater men ingen var kvar. Vid de nyligen lämnade pjäsplatserna var sandjorden uppbökad. Här fann vi ett överkört mattgrönt trälock till en ammunitionslåda. Men det var så mosat att vi inte ens tog upp det från marken. Längre in bland tallarna fann vi däremot några lysande mässingshylsor. Och nu kunde Krister och jag briljera med vårt militära kunnande. »Det är kpisthylsor« sa jag. »Nio millimeter« sa Krister.

Redan 1939 började man skjuta luftvärnseld mot bogserade luftmål på Falsterbonäset. Skjutplatsen låg då på Stenudden, det vill säga omkring fyra km öster om det nuvarande militära övningsområdet i Falsterbo. Marken arrenderades av Kronan. Platsen var högst primitiv. Den saknade både byggnader och

Luftvärnet på Näset, fortsättning från sidan 13.

militära anläggningar. Men slog upp tält, lagade mat i kokkärror och grävde latriner.

Men nu var det så, att SJ ägde ett område i Ljungens sydvästra hörn som man avsatte för rekreatiönsändamål till sin personal. År 1947 arrenderade staten, för Lv 4:s räkning, detta område som ny skjutplats. Och, 1962, överfördes markområdet till Fortifikationsförvaltningen som alltjämt svarar för dess förvaltning². Den nya skjutplatsen passade mycket väl för övningar med de pjäser som var vanliga ungefär från 1950 och i omkring trettio år därefter: främst Bofors berömda 40 mm luftvärnsautomatkanon. Trots att området inte var så stort kunde ett helt batteri sådana pjäser i stort sett grupperas fältmässigt på skjutplatsen.

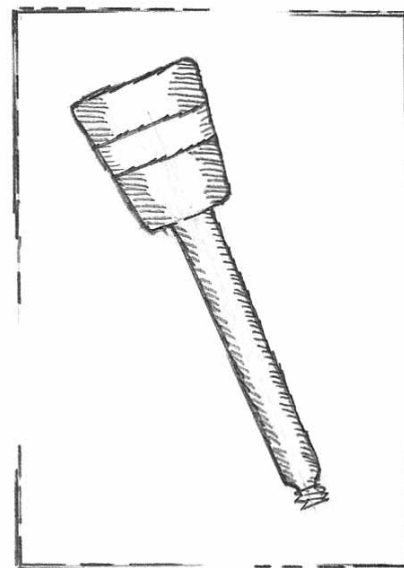
² Näsetbor brukar kalla området för ett skjutfält. Och så brukar det också betecknas på civila kartor. Men artilleritekniskt bör det kallas en skjutplats. Ett skjutfält beskjuets, en skjutplats skjuter man från. I denna artikel får området heta skjutfält i ramberättelsen men skjutplats i den del som handlar om luftvärnsregementet och dess övningsområden på Näset.

Man sköt också i Falsterbo med de efter beredskapstiden snart föråldrade 20 mm pjäserna och möjligen senare med den modernare 57 mm pjäsen.

Skjutplatsen var också trots sitt läge »mitt i Öresund mellan Kastrup och Sturup« ganska lätt att övervaka när det gällde säkerheten till havs och i luften. Som bekant är vattnet söder om skjutplatsen mycket långgrund, så större fartyg gick utanför automatkanonernas maxskottvidd, medan de mindre tog rutten genom Falsterbokanalerna och höll sig därmed utanför vänster skjutgräns. Och även om trafiken på flygplatserna var omfattande så styrs ju trafikflyget strikt i luftkanaler.

Livsfarigt bus

När Krister Bergström och jag nästan irrat oss trötta på skjutfältet gjorde vi så fyndet med stort F. Det var ett järnrör med gängor i ena änden och en konformad större klump i den andra. Hela föremålet var svartmålat men hade en brun

bred rand målad runt klumpen. »En granat!« gissade Krister upphetsat men jag var mera osäker och lite harig. Var det något farligt? Men att det var ett prima fynd, det enades vi om. Krister vågade inte ta hem prylen, men jag var dum nog. Hela vägen hem från skjutfältet till Skanör skumpade den upp och ner min hojs pakethållare.

Från början fanns det inte heller på Falsterbo skjutplats några

Ett av föråden som byggdes som trupperarbete, mån tro?

faciliteter för truppen. Under lång tid framöver inkvarterades officerarna hos privatpersoner i Falsterbo medan de värnpliktiga liksom tidigare på Stenudden fick leva helt fältmässigt. Bortsett från ett tidigt av drivved och spillvirke hopsnickrat enkelt skjul, uppfördes de första byggnaderna på skjutplatsen 1950. Det var »en enkel befälsmäss typ raststuga, ett värmeskjul och en materielbod«. År 1960 byggdes en expeditionsbarack. Under åren däremellan uppfördes ett par enkla förråd som trupparbeten. För ledning av målflygplanet och säkerhetsövervakningen uppfördes också en byggnad med tillhörande radiomast, liksom radarstationer för bevakning av luftrummet och havsytan. Med tiden skulle permanenta tältbottnar byggas och elektrisk belysning för tälten dras fram.

År 1978 stod efter en lång tids önskemål och mycken väntan stod en modern byggnad färdig för den militära verksamheten

på Falsterbo skjutplats; matsal, lektionssal och fritidsutrymme i ett. Men då var det redan på gång att flytta Lv 4 till Ystad.

Efter Skånska Luftvärnsregementets flytt brukads under lång tid skjutplatsen för krigsförbandens repetitionsövningar. I våra dagar disponerar fortfarande försvarsmakten området även om det var länge sedan någon Boforspjäs dunkade där. Området används till andra övningar. Sommaren 2013 övade Hemvärnet och en fältartistgrupp hur artisterna skulle förhålla sig i om de råkade hamna under beskjutning. Bara för att ta ett exempel.

Ofarigt bus

Den projektil, granat, blindgångare eller vad det nu var jag släpat hem gömde jag noga för de vuxna på Klockaregården. Men när den väl upptäcktes fram på sommaren det året blev det ett himla hallå. Men tursamt nog hade familjen stockholmsläkt på sommarbesök. Och en av släktingarna hade varit reservofficer. Han fick granska

Den moderna byggnaden från 1978 med flera funktioner: Matsal, lektonsrums och fritidsutrymme.

mitt nu som livsfarligt betecknade fynd. Han friade mig. Saken var nog någon slags projektil, trodde han. Men projektilens bruna band betydde »övning« och att klumpen var tung berodde på att den var fylld med cement, »barlastad«, sa han, så någon blindgångare var det inte. Och något tändrör hade den inte heller, »Helt ofarlig ...« sa släktingen »... låt pojken ha den att leka med ...«. Och det fick jag. Men lika rolig var den inte längre.

Lars Melin

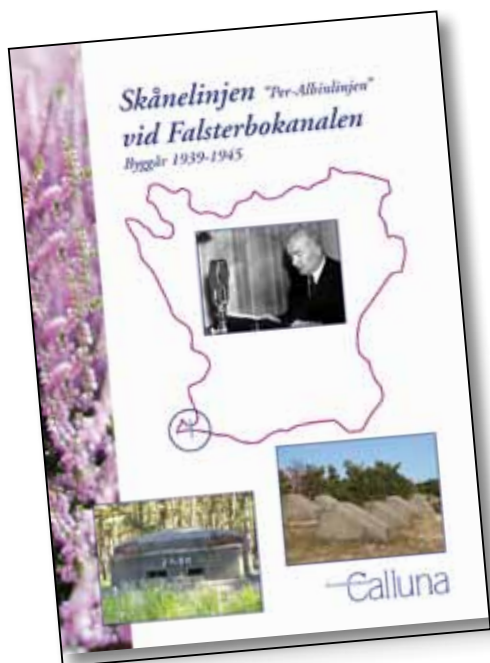
Källor:

Christian Braunstein (2003), *Sveriges Arméförband under 1900-talet*.

Luftvärnets historia (1980), Militärhistoriska förlaget.

Svenska Armén genom tiderna. (1949), utgiven i Malmö

Rock 'n' roll spelar viktig roll i fält, Sydsvenskan den 7 augusti 2014.

Per Albin-linjen

Visning

Kulturföreningen Calluna inbjuder till visningar av Per Albin-linjen, värnen utmed Falsterbokanalen. Samling vid kanaltornet kl. 11.00 varje gång, turen tar cirka 2,5 timmar inkl. fikapaus. Fika medtas. Kostnad 50 kr per person inkl. broschyr.

Anmälan måste göras *senast en vecka i förväg* till: calluna@tele2.se. Betala på samma gång till vårt plusgiro 250862-0.

Vi kan ta emot högst 25 personer per gång med hänsyn till utrymme i värnen.

- Lördagen den 16 augusti, kl. 11.00.
- Lördagen den 20 september, kl. 11.00.

Broschyr

Broschyren ovan, som ingår i kostnaden för vandringen, kan även köpas separat hos Asps bokhandel i Gallerian och på biblioteken i Höllviken och Skanör.

Här berättas om fornten och skyddsrummens byggnad, hur de användes och hur de var inredda. Broschyren är illustrerad med bilder och teckningar i färg.

Pris: 30 kr

Välkommen på jubileumsfest

Kulturföreningen Calluna firar med en Jubileumsfest i Kyrkans hus i Höllviken onsdagen den 3 september 2014 kl. 18.30.

Det blir en konsert som efter en festlig inledning av Vellinge trumkår bl.a. består av musik och sång av våra stipendiater under åren. Litet gott att äta och dricka blir det också till priset av 80 kronor per person. Du betalar kontant för mat och lättdryck vid entrén men, **du måste anmäla ditt deltagande i förväg.**

Anmälan

Antalet sittplatser är begränsat så »först till kvarn« gäller, men, för att skapa rättvisa, kan anmälan först ske från och med den 10 augusti och senast den 17 augusti på calluna@tele2.se eller på tel. 040-45 11 48.

Välkommen!

Föredrag på Skanörs bibliotek

När uppstod Ljungen?

Onsdagen den 5 november kl. 18.30 på Skanörs bibliotek, berättar arkeologen Anders Ödman från Lunds Universitet om när »Ljungen blev en ljung« och litet om vattennivåer, seglation och om borgarna här i bygden.

Gamla Skanörare

Den 16 oktober kl. 17.00 berättar Lars Melin om »Skolfuxar å vridna studenter – liasom« på Skanörs bibliotek. Lars fortsätter med sina berättelser om folk i gamla Skanör.

På Ljungen ges ut av
KULTURFÖRENINGEN
CALLUNA

Styrelse

Ingemar H. Johansson
Christian Kindblad
Eila Mårtensson
Bertil Björck
Rune Bengtsson
Thomas Törnqvist
Lars Melin

Redaktör

Christian Kindblad, *ch*
christian.kindblad@telia.com

Ansvarig utgivare

Ingemar H. Johansson, *ihj*
calluna@tele2.se

Grafisk form

Christian Kindblad

Tryck

Holmbergs, Malmö

Adress

Kulturföreningen Calluna
Västra Mölledalsvägen 18
236 34 Höllviken
040-45 11 48

Callunas hemsida
www.calluna.nu

Medlemsskap

Sätt in 150 kr på vårt konto
plusgiro 250862-0

Tidningen utkommer
med 3-4 nummer per år.

Återge gärna våra artiklar
men ange alltid källan.

Ljung, *Calluna vulgaris*

KULTURFÖRENINGEN
Calluna
DÅ OCH NU PÅ LJUNGEN